

T. PETRINJAK, robna kuća *Sama* u Samoboru

vladavine oko 1810) i župna crkva Sv. Lovre (1780) koja ima kasnobarokno-klasicističke oltare, propovjedaonicu iz oko 1785, krstionicu iz 1784. i orgulje. — U kapeli Sv. Katarine nalaze se oltar iz 1725. i nekoliko starih slika. Spomenici i grad potpuno su razoreni u agresiji na Hrvatsku 1991–92.

LIT.: D. Baričević, Pregled spomenika skulpture i drvorezbarstva 17. i 18. st. s područja kotara Sisak, Ljetopis JAZU, 1968, 72. — B. Čačić i D. Salopek, Hrvatska korablja, arhitektura u drvu petrinjskog Pokuplja i sisačke Posavine, Zagreb–Rijeka 1971. — A. Horvat, Između gotike i baroka, Zagreb 1975. — Horvat–Matejčić–Prijatelj, Barok. — Đ. Cvitanović, Sakralna arhitektura baroknog razdoblja, Zagreb 1985. — M. Kruhek, Obrambena arhitektura Hrvatske i Slavonske vojne krajine u Hrvatskoj u 16. stoljeću, Zagreb 1988. — Đ. Cvitanović, Nova štapska crkva Sv. Lovre u Petrinji, u zborniku: Župa Sv. Lovre Petrinja, Petrinja 1990. — J. Meder, Orgulje u Hrvatskoj, Zagreb 1992. — Cultural Heritage of Croatia in the war 1991/92, Zagreb 1993.

A. Ht.

PETRINJAK, Tomislav, arhitekt (Zagreb, 22. III. 1942). Studij arhitekture završio u Zagrebu 1966. Djelovao u projektnom birou »Industrogradnje« (1967–85), a potom u Arhitektonskome projektnom zavodu gdje je od 1992. ravnatelj »Ateliera 9«. Pretežno projektira stambene, trgovačke i poslovne zgrade. Od izvedenih građevina važnije su: stambene zgrade (1972, 1975, 1977) i stambeno naselje »Grabrik« (1977) u Karlovcu; opskrbni centar »Slavija« (1974) i robna kuća »Sama« (1979) u Samoboru; stambeni niz u Obrovcu (1976); kuglana »Trešnjevka« (1973), stambene zgrade u Voltinu naselju (1973, s Đ. Mirkovićem i H. Paljan), dom umirovljenika »Braća Gluhak« (1975, s Đ. Mirkovićem), stambene zgrade na Trešnjevci (1984) — u Zagrebu; hotel u Moskvi (1987, s I.

Kolbahom, S. Nikolićem), bolnica (1990, s I. Plavićem) i hotel »Zagreb« (1992) u Lenjinsku Kuznjekom. — Sudjelovao je na natječajima za centar kulture u Gajnicama (1978, s Đ. Mirkovićem) te ugostiteljski obrazovni centar (1982, sa S. Oreškovićem) u Zagrebu.

LIT.: I. Maroević, Arhitektura sedamdesetih godina u Hrvatskoj, Arhitektura, 1981, 176–177. — Arhitektura u Hrvatskoj 1945–1985, ibid., 1986, 196–199. J. M. M.

PETROJEVIĆ, Mihajlo, klesar (Dubrovnik, XIV/XV. st.). Obvezao se 1375. da će Nikoli Menčetiću isklesati za kuću stupove, lukove, prozore i vrata; 1376–79. sudjelovao na gradnji crkve Sv. Vlaha i vjerojatno klesao neke njezine kamene ukrasne dijelove, a 1402. obvezao se Nikši Martinoviću izraditi dva prozora.

LIT.: C. Fisković, Prvi poznati dubrovački graditelji, Dubrovnik 1955, str. 32, 33, 89, 93.

PETROVA GORA, selo na Ivanšćici SZ od Zlatara. Kapela Sv. Petra jednobrodna je srednjovj. građevina sa zaobljenim svetištem uz koje je sakristija. Uz bok glavnoga pročelja s gotičkim vratima nalazi se zvonik (oko 1729). U kapeli su barokni oltari. Oltarna slika Sv. Apostola vjerojatno je rad I. Rangera.

LIT.: G. Szabo, Spomenici kotara Krapine i Zlatar, VJHAD, 1913–14, 13. — D. Baričević, Pregled spomenika skulpture i drvorezbarstva 17. i 18. stoljeća u istočnom dijelu Hrvatskog zagorja, Ljetopis JAZU, 1972, 76, str. 301. A. Ht.

PETROVA GORA, brdovit predio između rijeka Kupe, Korane i Gline. Na gorskomu bīlu Velikom Petrovcu nalazi se memorijalni spomenik, rad kipara V. Bakića (1982). *Jl* od toga spomenika, na Malom Petrovcu zvanom Zlat, nalaze se ostaci pavlinskoga samostana i crkve Sv. Petra. Samostan na Zlatu osnovan je 1303. ili 1304, a stradao je od turskih napada 1451; obnovljen, djelovao je do XVI. st. Crkva, a osobito crkv. toranj, služili su kao krajiški čardak.

LIT.: M. Kruhek, Povijesno-topografski pregled pavlinskih samostana u Hrvatskoj, u katalogu: Kultura pavlina u Hrvatskoj 1244–1786, Zagreb 1989. R.

PETROVARADIN, grad i tvrđava na desnoj obali Dunava; tvrđava je sagrađena na obroncima Fruške gore, opasanim vodama Dunava.

Na mjestu tvrđave nalazila se rim. utvrda *Cusum*. U darovnici Bele IV. iz 1237. navodi se da cisterciti iz Francuske podižu ovdje opatiju Belakut-Belefons. Tvrđava je sagrađena poslije tatarskoga pohoda, između 1247. i 1252. Povelja kralja Alberta iz 1439. spominje ruševno stanje petrovaradinskoga grada. Turci su ga zauzeli 1526. i držali do 1687. Stari grad, prema karti iz 1688 (zbirka karata Vojnog arhiva u Beču), sastojao se od četverostrane utvrde i crkve u obliku križa s peterokutnom apsidadom; potpuno je uništen 1690.

Od 1692. počinje izgradnja velike, po Vaubanovu sustavu građene tvrđave, koja je dovršena 1780; svojim zrakasto i stepenasto raspoređenim

PETROVARADIN

